FosiedalsNytt Nr 2

MED INFORMATION FRÅN STYRELSEN Juni 2011

Riksbyggens Bostadsrättsförening Malmöhus nr 24

Innehåll

Information från styrelsen	Sidan 2
Gemensam el har installerats	Sidan 2
Avläsning och betalning av el-förbrukning med Gemensam el	Sidan 2
Föreningens ekonomi	Sidan 3
Grillplatserna	Sidan 3
Fritids- och Trivselgruppen	Sidan 4
Sommaren är här nu	Sidan 4
Fixar-Pers semester	Sidan 4
En resa på östkusten – USA 2011	Sidan 5
Fixar-Per	Sidan 5
Brev till redaktionen	Sidan 10

© Riksbyggen Brf Malmöhus 24, 2011

Information från styrelsen

Gemensam el har installerats

Samtliga 540 lägenheter har nu anslutits till till Gemensam el. Övergångarna skedde i maj och juni. Du kommer att få faktura från e-on (och eventuellt annan el-leverantör) för el-förbrukningen t.o.m. dagen för övergången. Därefter betalas el-förbrukningen tillsammans med de vanliga månadsavgifterna för lägenheten.

Den första betalningen med det nya systemet kommer på avgiftsavin som skickas ut i början av september. Den första avgiften för din el-förbrukning ska alltså betalas senast den 30 september.

I tabellen nedan kan du se hur avgifterna för din el-förbrukning ska betalas när systemet har kommit igång.

Styrelsen kommer med mer information om Gemensam el efter sommaren. Det gäller bland annat rutiner för avflyttning.

Avläsning och betalning av el-förbrukning med Gemensam el

- Lägenhetens förbrukning av el avläses elektroniskt varje månad.
- Du betalar endast rörlig avgift för det antal kWh (kilowattimmar) som du förbrukar. Föreningen betalar de fasta avgifterna.
- Du får ingen särskild faktura för din el-förbrukning. Avgiften för el-förbrukningen finns i stället specificerad på avin med dina månadsavgifter för lägenheten. Varje månad betalar du alltså en summa som innehåller både månadsavgift, kostnad för el-förbrukning, p-plats och andra avgifter.
- Avgiften för el-förbrukningen betalas alltid i efterskott med tre månaders fördröjning:
- Till exempel betalas januari månads el-förbrukning senast den 31 maj tillsammans med månadsavgiften för maj. Se schemat nedan!

El-förbrukning under månaden	**Elektronisk avläsning**	**Utskick av avier**	**Sista betalningsdag**	**Månadsavgiften avser månaden**
januari	1 februari	2 mars	30 april	maj
februari	1 mars	-”-	31 maj	juni
mars	1 april	2 juni	30 juni	juli
april	1 maj	-”-	31 juli	augusti
maj	1 juni	-”-	31 augusti	september
juni	1 juli	2 september	30 september	oktober
juli	1 augusti	-”-	31 oktober	november
augusti	1 september	-”-	30 november	december
september	1 oktober	2 december	31 december	januari
oktober	1 november	-”-	31 januari	februari
november	1 december	-”-	29 februari	mars
december	1 januari	2 mars	31 mars	april

Foseidalsnytt utkommer fyra gånger per år.
Adress: Fosiedalsnytt, vicevärdsexpeditionen, Tulpangatan 6
Redaktionskommitté: Karl-Eric Calling, Hans Jönsson och Ragnar Danielsson

Föreningens ekonomi

Nu har vi avverkat fjärdedelar av vårt verksamhetsår, som slutar den 31 augusti. Hur ser då det ekonomiska läget ut? Klarar vi de olika posterna i budgeten utan röda siffror? Kan vi åter få en mycket begränsad höjning av våra avgifter?

Förra verksamhetsåret fick vi ett mycket positivt resultat på några miljoner kronor tack vare mycket låga räntor och då driftskostnaderna (värme el, vatten och sopor) blev lägre än budget. Förra året höll styrelsen dessutom tillbaka underhållskostnaderna långt under den avsatta underhållsfonden i budget.

Detta år är ränteläget ett annat men vi kommer ändå att klara denna budgetpost som det ser ut i dag. På driftsidan ser det ut som att vi får ett betydande plus när det gäller vatten och sopor och faktiskt även för värmen trots den extremt stränga vintern. Däremot kommer det inte att bli något plus på kostnaden för elektriciteten men förhoppningsvis blir resultatet enligt budget. De ständigt dyrare priserna för el märks alltså inte bara i våra hushållskostnader utan även i föreningens el-kostnader.

Styrelsen jagar ständigt kostnader – såväl stora som små – för att vara väl förberedda när stora och dyra underhållsåtgärder väntar de närmaste åren. Därför har styrelsen också byggt upp en rimligt stor likviditet, som i dag är på cirka nio miljoner kronor. Detta kan verka vara mycket i likvida pengar men det är absolut inte för mycket med tanke på att t.ex. stammarna måste förnyas på ett eller annat sätt inom några år. Dessutom blir husen hela tiden äldre och reparationskostnaderna är oundvikligen dyrare i äldre hus.

Vi måste också nämna att införandet av Gemensam el innebär att föreningen tar över alla fasta kostnader för nätavgifter. Medlemmarna kommer därför bara att betala för sin faktiska förbrukning av el. Detta ger medlemmarna en rejäl besparing på boendekostnaden. Styrelsen fortsätter att söka fler områden där det kan finnas möjligheter att minska föreningens kostnader och medlemmarnas boendekostnader.

Ragnar Danielsson

Grillplatserna

Nu har sommaren kommit och många vill använda de fina grillarna på våra gårdar.

Några viktiga saker och praktiska tips:

- Lämna aldrig gillen med glödande kol. Har du grillat färdigt så släck den med vatten.
- Tänk på att barn gärna tittar på glödande kol och skulle en olycka vara framme så är *du* ansvarig.
- Lämna gallret som du själv vill ha det när du ska grilla, d.v.s. gör gallret *rent.*
- Håll ordning vid grillplatserna, visa hänsyn så blir det till glädje för alla.
- Lämna gärna förslag i våra förslagslådor om ni tycker att det t.ex. ska finnas en grillskrapa och grillborste och hur man ska fästa dem vid grillen så att inte någon själ den.
- Det finns att köpa *grillnät* i olika storlekar. Grillnät kan användas både till grillen och till ugnen. Kan diskas i diskmaskinen. Jättebra – maten fastnar inte när man grillar och inga småbitar trillar ner genom gallret. Finns bland annat på Coop Forum eller Clas Ohlson för under 100-lappen.
- En del använder privata grillar inom föreningens område. Glöm då inte att ta bort grillen när grillningen är avslutad och grillen har kallnat. Grillar som lämnas kvar kommer att bortforslas.

Fritids- och Trivselgruppen
Lena Harrysson

Fritids- och Trivselgruppen

Nu är vi ett nytt gäng som sitter i fritidskommittén/trivselgruppen. Vi har många järn i elden, men skulle bli jätteglada om vi fick lite idéer och förslag i våra fina förslagslådor som finns i varje miljöhus.

- Skriv på en lapp namn och lägenhetsnummer och ert förslag på t.ex. kurser, utfärder, aktiviteter, m.m.
- Kom också med förslag till aktiviteter, innehåll och program på *Föreningens Dag* den 3 september*!*
- Det finns kanske någon som skulle tycka att det skulle vara roligt att få lära sig lättare blomsterbindning, ut och gå med stavar, barnvagnsträffar. Vad skulle du vilja att vi ordnade?
- Skriv och berätta för oss!

Och så kan vi avslöja att det kommer en ny bussutfärd den 24 september och den går till Kivik och den berömda äpplemarknaden.

Fritids- och Trivselgruppen
Lena Harrysson

Sommaren är här nu

Efter en lång vinter med mycket snö har vi äntligen känt värmen komma. Solen flödar och alla verkar njuta varje kväll.

Man kan se alla sitta och prata sent på kvällarna och höra barnen leka. De nya grillarna som föreningen har skaffat används mycket flitigt. Men varför gör man inte rent efter sig, släcker glöden? Det är inte så trevligt att komma till en smutsig och ostädad grill. Inte skall man behöva utfärda regler för rengörning och städning av grillarna?

Håller man inte rent och skräpar ner så kanske det är bäst att vi tar bort grillarna igen där man inte sköter det!

Jag pratar med många i området och då får jag alltid besked på olika saker och önskemål. Ett ständigt återkommande samtalsämne är kattägare som släpper ut sina katter som då får ströva fritt. I föreningens trivselregler står det mycket klart att hundar/katter inte får ströva fritt eller använda våra lekplatser som toaletter, en rent sanitär olägenhet och smittorisk för småbarnen. Styrelsen kommer att tillskriva de som vi kan lokalisera.

Våra grönområde ser bra ut och sprider glädje i området, trevligt att se så många som sitter i gräset och solar med eller utan picnickorgar.

Vi från styrelsen har också uppmärksammat att många yngre köpa rätten att bo i vår förening och det innebär att vi måste se över lekplatserna både till antalet och utrustning. EU-bestämmelserna är mycket strikta i sina riktlinjer och mycket av vår utrustning är av äldre modell och måste snart förnyas till en mycket hög kostnad. Funderingen blir då naturligtvis om vi behöver så många välutrustade lekplatser eller skall vi satsa på några som får bra redskap och på de andra kan vi behålla sandlådorna och eventuellt gungorna. Inte så lätt att avgöra.

Lämna gärna förslag om lekplatserna i våra förslagslådor i respektive miljöhus så fort som möjligt!

I semestertider är det också viktigt att hjälpas åt och hålla ögonen öppna så att de objudna gästerna, som har högsäsong under sommaren, inte får möjligheter att stjäla här. Meddela gärna också någon granne att hålla uppsikt över lägenheten. Den som misstänker något bör ringa polisen!

Med önskan om en LÅNG SKÖN SOMMAR!

Vid tangentbordet
K-E Calling

Fixar-Pers semester

Vår allkunnige Fixar-Per har semester 1 juli - 31 juli. I augusti är han tillbaka och kan hjälpa till med alla ”fixar-tjänster”. Telefon till Fixar-Per: 040-32 30 27.

En resa på östkusten – USA 2011

Vår ordförande Karl-Eric Calling gjorde tillsammans med makan Tanja en välförtjänt semesterresa till USA i våras. Calling har skrivit en levande och underhållande reseberättelse som vi gärna publicerar i FosiedalsNytt.

Efter en lång planering startade flygresan från Köpenhamn med destination New York där vi skulle stanna några dagar innan resan fortsatte.

New York är en mycket stor stad som vi skulle utforska. Vi hade redan planerat en del utflyktsmål men när vi gick in för landning och kunde se hela den väldiga staden, insåg vi att det skulle ta mycket längre tid än vi hade till förfogande. Så det gällde verkligen att starta direkt.

Från flygplatsen åkte vi *shuttlebus* som släppte av oss vid det bokade hotellet, Hotel Gershwin, som är ett rödmålat så kallat funkishotell. Rummen var sparsamt inredda men för två nätter kunde man vara nöjd med standarden. Fasaden på hotellet var en upplevelse, som antydde på den musikaliska anknytningen med kompositören Gershwin.

Första dagen blev en lång vandring. Bilkörning på Manhattan var uteslutet då alla gator och avenyer var fullproppade av bilar – mest av gula klassiska New York taxibilar. De var fantastiska att se och alla tutade och skulle fram. Vi valde att promenera till *Empire State Building*, en mycket imponerande byggnad, mycket större än vad man kunde ana trots alla bilder som man sett av den. Det visade sig att alla turister hade samma mål som vi, köerna var enorma och det var bara att ställa sig och vänta.

Det tog någon timme innan biljetterna var lösta och färden uppåt kunde påbörjas. Utsikten var, som allt annat i USA, helt enorm. Trots att det tagit så lång tid var det värt besväret att kunna se ut över hela New York. Många scener från olika filmer dök upp i minnet och nu när vi var här i verkligheten var det som att uppleva filmerna igen.

Efter den oförglömliga utsikten över New York var det dags för andra spännande saker, som till exempel *Broadway, Time Square, Metropolitan Opera* – ja, listan över intressanta platser kunde göras hur lång som helst men vår tid i New York var begränsad.

När det gäller gatorna så kan det vara en aning förvirrande när man har både West och East blandat med Avenue. Det gäller också att komma ihåg deras sätt att namnge adresser då de skriver numret först och sedan gatan. Lite förvirrande för svenska turister i världsstaden.

Gatorna var enkelriktade och det gjorde staden framkomlig på amerikanskt storstadsvis med enorma köer och alla ville bara fram och komma först. Filkörning var tydligen en främmande företeelse samtidigt som de hundratals gula taxibilarna stannade precis var som helst där kunder steg in eller ut. När man skulle ha taxi så var det bara att sträcka upp handen en liten stund och plötsligt stod taxin där och transportproblemet var löst. Ville man inte åka taxi eller gå så fanns det kollektivtrafik, bussar och tunnelbana. Här måste framhållas att ryktena om de farliga tunnelbanorna var en aning överdrivet. Vi behövde inte bekymra oss om vilket tåg vi skulle åka, det var bara att ta fram kartan och tacksamt ta emot hjälpsamheten som var enorm. Folk stannade och frågade om vi behövde hjälp med orienteringen. Spärrvakterna var inte särskilt intresserade av att hjälpa till, de pekade på en karta och menade på ”titta där på väggen och ta tåget dit ni skall”.

Manhattan är en lång smal ö där ytorna är begränsade och husen reser sig mot skyn – det ena större än det andra – och de är också blandade med äldre mycket mindre hus. Arkitektoniskt är det en fascinerande syn med gamla och nya höghus intill låga hus utan någon speciell struktur men med mycket charm. Det märks vilka invandrargrupper som byggde och bodde här från början. Det var italienskt och spanskt blandat med orientaliska inslag och från många andra delar av världen. Mitt i all bebyggelsen finns sedan den stora kända *Central Park*, en oas i betongdjungeln där New Yorkborna kunde vandra eller sitta i det gröna och runt om hördes den enorma trafiken. Här kunde man se alla ”barnflickorna” i olika åldrar som tog hand om barntillsynen. Några speciella dagis såg vi inte under vandringarna. Ett amerikanskt sätt att ordna för barnen när föräldrarna arbetar, är dessa ”barnflickor” som hela tiden och mycket nogsamt bevakar de små.

Efter tre dagar i New York var det dags

för nästa etappmål: *Boston*, staden där Amerikas historia började. Vägen dit gick norrut längs Atlantkusten genom några mindre stater, *New Jersey, Connecticut, Rhode Island* och slutligen *Massachusetts* med den stora staden *Boston*. En stad som bar mycket synliga spår av historien. Amerikanska frihetsrörelsen har sina sina rötter här och en mycket berömd familj, Kennedys, hade sina politiska rötter här.

Vistelsen var inte så lång i Boston trots att man skulle kunna tillbringa många dagar där, speciellt på kvällarna när alla dekorativa ljuskällor spelar upp.

Men tiden springer iväg och vi startar färden till nästa delmål, *Niagarafallen,* vid gränsen mellan USA och Canada. Det blev en bilfärd på cirka 750 km men trots den långa vägen och alla vägtullar gick det ändå ganska bra. På vägarna fick man vara vaksam på alla lastbilar som framfördes i mycket raskt tempo. Vi höll hastighetsgränserna och blev omkörda hela tiden av långa fordon. Men de körde mycket disciplinerat, speciellt när det stod en *State Police* vid vägkanten och övervakade. Men vad övervakade de egentligen? Med så många fortkörare kunde de snabbt ha ordnat USA budgetunderskott eller i varje fall minska det.

Vi kom till sist fram till *Buffalo* och gränsen mellan USA och Canada. Övergången gick förvånansvis snabbt och elegant, stämplar i passen och frågor vad vi skall göra i Canada. När vi svarade turista så sa de OK och vi fick åka över efter att ha betalat vägtull på 2,50 $. Det spelade ingen roll om vi hade US $ eller Kanada $ då de var värda ungefär detsamma. Färden gick vidare till hotellet som låg strax efter gränsen och vi hörde då genast dånet av de enorma vattenmassorna som utgjorde Niagarafallen.

Väskor och packning tog vi upp på rummet och sedan snabbt ner till fallen för en första titt. Vi såg att den Kanadensiska delen var uppbyggt som ett ”mini-Las Vegas” vilket var förvånande för oss. När man stod vid alla spelhallar hördes dånet från fallen och man märkte hur fuktig luften var. För att orientera sig var det bara att gå mot ljudet från fallen och när vi kom dit på kvällen vid 19-tiden så hördes fallen men man såg inget. Dimman var enorm och dolde Niagarafallen effektivt. Vi blev mycket besvikna. Var resan förgäves? Eller skulle man få se vattenmassorna? Vi gick längs vattnet och då började det blåsa och Niagarafallen skymtade fram bland dimbankarna och vi kunde bara säga WOW! Så stort och fascinerande! Solen började bli svagare och det var dags för en skön sömn efter en lång resdag.

Nästa dag startade vi tidigt för att hinna med att utforska Niagarafallen som är

mycket större geografiskt än vad vi hade föreställt oss från början. På den kanadensiska sidan gick vi längs floden och såg det enorma naturfenomenet och alla de stora fallen. På förmiddagen promenerade vi till USA-sidan, naturligtvis var det ”gångavgift” på 2,50 $ för att gå över och det var passkontroller på båda sidorna, där USA-sidan var mer komplicerad, naturligtvis.

Vi klarade övergången problemfritt och nu började utforskningen av det vi hade betalt inträdesavgift för. Vi kom mycket nära de första fallen och dånet var enormt. Vi tog oss till *Hästskofallet* som är det största och har formen av en hästsko. Här fick vi information att det under sommaren forsar ner 2 500 000 liter per sekund. Man frågar sig: VARIFRÅN kommer allt vatten? Om man lägger ihop alla fallen så är det mer än 100 miljoner liter vatten per sekund! Vi avslutade dagen, trötta men ”mättade” av alla de storslagna upplevelserna.

Vi fortsatte vandringen längs fallen och åkte en hiss 55 meter ner till strandkanten. (Hissen installerades 1925, och var alltså 86 år gammal.) Vid vandringen på strandkanten hade vi en guide som förklarade alla intressanta saker, och han rekommenderade att vi tog på våra regnkläder, dels på grund av vattenstänk och dels på grund av vind och kyla! Temperaturen där uppe var 15 grader men här nere var det mycket lägre. Vi gick förbi måsarnas häckningsplatser, noterade att de var mycket trångbodda och bråkade om både plats och partner utan att bekymra sig om allt folk.

När vi kom fram till platsen där fallet har sin lägsta punkt såg vi något vitt som vi först trodde var någon form av skum från vattenfallet men blev oerhört förvånade när vi såg att det var kallt och fast, snö-is! Men det var ingen vit snö-is utan smutsigt grått.

Vi kunde sedan också se fallen från ovan då man hade byggt en utsiktsplats som sträckte sig ut över fallen. Hela området var mycket stort och ett populärt utflyktsmål. Vi försökte vandra runt överallt och kände hur mäktigt Niagarafallen egentligen är.

Guiden berättade att vi inte rekommenderades att åka ner från fallen i en tunna eftersom bottnen här är full med stenar och mycket olämplig. Det fanns dock andra ställen vid Niagarafallen där många har försökt åka ner med bland annat tunnor, men endast fem-sex stycken hade överlevt – dåliga odds med andra ord så vi avstod från det äventyret.

Dagen började nu lida mot sitt slut och när vi återkom till hotellet så körde vi längs floden ner mot *Lake Ontario*, den stora sjö där Niagarafloden rinner ut. Färden gick slingrande och när vi kom till flodmynningen så var solen på väg ner under horisonten. Natten började närma sig.

Nästa dag styrdes bilen mot historiska Gettysburg där det amerikanska inbördeskriget avgjordes. På vägen dit fick vi se det strängt religiösa Amishfolket i sina hästvagnar körande mot färdriktningen – en mycket märlig syn med deras ålderdomliga klädsel.

I Gettysburg fanns det många gamla byggnader och i ett av husen hade president Abraham Lincoln bott under förhandlingarna om kapitulationen med General Lee. Här fanns också en mycket stor kyrkogård där många av offren från inbördeskriget var begravda. Överallt fanns det skyltar som talade om vilka som var begravda här – generaler officerare och meniga. Kyrkogården var mycket välbesökt. Man kunde notera hur viktigt historien är för amerikanarna. I övrigt var affärerna fulla av diverse föremål från inbördeskriget, lite osäkert om det var av historiska skäl eller affärsmässiga; kanske både och?

Vi stannade bara över natten i Gettysburg och på morgonen började vi bilfärden mot maktens boning, *Washington DC*. Väl framme i Washington kunde vi med hjälp av vår GPS snabbt hitta hotellet. Efter incheckning på hotellet bar det av till *Capitolium,* platsen där amerikanska kongressen finns med senaten och representanthuset. Hela innerstaden var i princip avspärrad för biltrafik och det är mängder av poliser överallt, ofta tungt beväpnade. Säkerhetskontrollerna var många och noggranna när man skulle gå in i en byggnad för t.ex. en guidad tur i Capitolium. De röntgade och tittade i alla väskor precis som på flygplatsen. I kön in fick vi stränga förhållningsorder att stanna i gruppen och alltid ha en klisterlapp med ordet ”Visitor”. De som inte följde dessa regler blev omedelbart förpassade ut igen med vakteskort. I Capitolium fanns vidare massor av konst och statyer över berömda amerikanska politiker och presidenter.

Vi blev slussade runt och fick en liten

känsla av att vara i maktens boning. Efter rundvandring kunde vi se alla byggnader som så ofta finns i nyhetsinslagen, *US Supreme Court*, *The House of Senate*. Och biblioteket *Library of Congress* med mera.

Efter besöket i Capitolium promenerade vi längs parken ner mot *Washington Monument* där *Vita Huset, The White House,* ligger. När vi gick där fick vi uppleva något som vi inte riktigt förstod, en grupp unga tjejer kom gående och plötsligt stannade de. Musik hördes och de mycket lätt klädda flickorna började dansa under publikens jubel. Det hela var över på 10 minuter och musiken tystnade, flickorna gick vidare och på perrongen vid en tunnelbanestation började de dansa igen. Deras tåg kom och alla gick ombord och vi såg att de började dansa där också.

Utanför Vita huset fanns det massor av säkerhetskontroller och poliser och det fanns ingen chans att komma in på en tur för att se insidan. Vid förfrågan blev vi upplysta om att det var möjligt att få en guidad tur *om* man ansöker 6 månader i förväg och har en kongressledamots godkännande; lite svårt att få för en svensk turist.

Men det var också spännande utanför Vita Huset med alla demonstrationer från arabvärlden om ” befria vårt folk från diktatorer”. Senare på kvällen fick vi lite förklaring till den tungt beväpnande polisstyrkan. På kvällen släpptes nyheten om att amerikanska styrkor i Pakistan dödat Usama Bin Ladin. Nu såg man alla plakat och uppklistrade tidningssidor där man hyllade de som dödade honom, samtidigt som man mycket noga påminde om 9/11, *World Trade Center*-tornens ödeläggelse. Nyheterna i TV handlade endast om denna nyhet 24 timmar om dygnet.

Vi fortsatte i alla fall vår vandring längs *Constitution Avenue* ner mot *Lincoln Memorial* och över floden *Potomac* mot *Arlingtonkyrkogården*. Här fanns många berömdheters sista vila och för att nämna några så är President Kennedy och hans två bröder begravda här. Här fannsdet också många besökare och bevakningen var som vanligt intensiv. De vita korsen var oräkneliga och det såg nästan overkligt ut; de stod i en raka linjre oavsett åy vilket håll man tittade.

Under promenaden från Capitolium till Arlington besökte vi många olika museer och utställningar, bl.a. *National Gallery of Art* och rymdmuséet *Air and Space Museum* med amerikanska och ryska månfärder och mycket annat. Nu började kvällen bli sen och

fötterna trötta så vi tog oss tillbaka till hotellet med *Metron*, som är ett utmärkt färdmedel.

Dagen efter påbörjade vi färden tillbaka till New York som skulle besökas några dagar för hemresan. För att hitta i detta jätteland behövs verkligen en GPS och att man programmerar den rätt. Nu blev det ett litet fel i adressens zipcode så vi hamnade i Brooklyn i stället för Manhattan (men med samma namn på gatan). Vi fick således också uppleva det brokiga Brooklyn där tydligen alla världens folk finns samlade. Det blev också en enorm upplevelse.

Till slut kom vi i alla fall till vårt hotell och lastade av bagaget och frågade var vi kunde parkera bilen för en natt. Svaret gjorde en mållös; vi kunde parkera bilen för *endast 45 dollar* (260 SEK)! Nu blev det brått att lämna tillbaka bilen till hyrfirman och med två minuters marginal återlämnades bilen och vi ”sparade” således 45 $.

Tanken på att köra omkring i New York med bil var helt borta. Köerna och trafiken var enorm och det skulle bara vara slöseri med tiden att köra bil. Nu gällde Metro och promenader de sista fyra dagarna av resan. En av resans höjdpunkter var ett besök på *Metropolitan Opera* och att uppleva operan *Rigoletto*. Det var fantastiskt att få vara här och uppleva ett av världens mest berömda operahus. Det ligger vid *Broadway* (en inte helt okänd gata).

Vi besökte även varuhuset *Macys, Times Square* och *Metropolitan Museum of Art,* listan kunde göras hur lång som helst. Det blev också ett besök med rundvandring och guide i *Förenta Nationerna (UN)* med en stund inne i Generalsförsamlingens stora plenumsal. Dagen avslutades med en vandring i det gröna i Central Park mitt i betongstaden New York. Här kunde man verkligen uppleva hur populär parken är som utflyktsmål för New York-borna.

En tur tlll *Frihetsgudinnan* var också inplanerad så då blev det en båttur på *Hudsonfloden* till den gröna statyn. Att se den på så nära håll var en upplevelse.

Sedan fortsatte båtturen till *Ellis Island*, platsen dit alla immigranter landsteg och sorterades på 1800- och halva 1900-talet. Byggnaderna var märkliga med väggar i vit kakel och stenplattor på golvet. Här fick de nyanlända immigranterna stå i långa rader framför barska myndighetspersoner. Blev de godkända fick de åka vidare efter en snabb läkarekontroll. De som inte blev godkända eller som hade kriminell bakgrund blev internerade och skickades tillbaka med alla de tragedier som det innebar.

I byggnaden fanns också exempel på hur immigranternas packningar såg ut. Uppfinningsrikedomen var stor och man undrar hur de överhuvudtaget orkade bära så tunga resväskor.

Vi fick se hur de fick bo under tiden som deras inresetillstånd prövades; de som riskerade avslag blev inlåsta i celler och de andra sov i stora sovsalar.

Tiden gick alldeles för fort och det blev dags att packa våra egna väskor för hemfärd med flyget från New York via Hamburg till Köpenhamn och MALMÖ.

En lång resa som gav många intressanta tankar och en returresa till New York är inte omöjlig då här fanns mycket mer att uppleva.

Vid tangentbordet
K-E Calling

Brev till redaktionen.

Redaktion har erhållit ett brev där man klagar på andras nonchalans:

Hej!!

Jag är hundägare och är väldigt trött på att det inte gäller samma regel för kattägare som för oss. Har man katt kan man tydligen släppa ut dem lite hur som helst. De gör sina behöv i sandlådor och rabatter, mindre kul.

I torsdags morgon blev jag och min hund påhoppade av en lös katt. Katten gick på min hund och satte sedan klon i mitt ben, rev upp ett sår på låret och byxan itu. Ägaren bor på gården bakom min, kan just nu inte säga namnet.

Möter dagligen lösa katter och tycker att detta är ett stort problem. Har även haft katter som hoppat in på min balkong och in i min lägenhet när jag har öppet, mindre kul. Vad ska vi göra åt detta????

Finns det några kattägare som går med sina små vänner i koppel ?

<u>Svar till medlemmen.</u>

Styrelsen är medveten om att en del kattägare saknar total förståelse för alla de problem som lösspringande katter utgör. Vi kommer därför att under hösten skriva till samtliga som låter sina katter eller hundar springa lösa.

Inom föreningen har vi trivselregler som innehåller förbud att låta djur gå lösa. I de fall man inte följer trivselreglerna kan man i yttersta fall förlora rätten att bo kvar.

Vi beklagar problemen och skall ta tag i detta omedelbart

K-E Calling
Ordförande